

[Aksel Larsen.]

med sikkerhed har betydning i den retning, at det koster en bunke penge, men at dets nyttevirkning i øvrigt må anses for at være mere end tvivlsom. Må jeg for øvrigt benytte lejligheden til at spørge regeringen — jeg ved ikke, om det er den højtærede finansminister eller den højtærede forsvarsminister, der skal give svar på det — hvad disse manøvrer har kostet. For de må jo have været meget kostbare, og i en tid, hvor man taler om, at der skal spares, og at der skal spares med fornuft, da var det rart at få at vide, hvor meget manøvrerne har kostet, og hvorfor man ikke har villet spare på dette område.

Vi kommunister anbefaler, at man først og fremmest sparer på militæruddgifternes område, og vi bilder os ind, at dér må vi dog være i principiel overensstemmelse med regeringens og regeringspartiernes erklæringer om, at man først og fremmest skal bevilge penge til produktive formål — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Per Hækkerup, der sagde noget sådant i formiddags. Ja, militæruddgifterne er i hvert fald ikke noget produktivt formål, det er en kasten pengene ud ad vinduet, de koster os valuta, de indvirker på beskæftigelsen, de indvirker på befolkningens levelfod, og de er medskyldige i de høje skatter. Derfor synes vi, at hvis man vil spare — og vi er sympatisk indstillet over for tanken — så skal det først og fremmest være her på dette uproduktive område, om hvilket man kun kan sige en ting: at ingen kan bevise, at det skaffer Danmark den mindste smule sikkerhed over for en krig eller i krigstilfælde.

Hvis man vil skabe nogen sikkerhed for Danmark, og det er jo åbenbart det, det ærede medlem hr. Erik Eriksen vil, og det er i hvert fald regeringens erklærede politik, tror jeg, at man skal søge at skaffe den ved hjælp af en aktiv og dansk udenrigspolitik, hvor man støtter alle fredsbestræbelser, alle bestræbelser for international afspænding, for nedrustning, for afskaffelse af de masseødelæggende våben. Kun derigennem kan man nå til sikkerhed mod en krig, og kun hvis man kan forhindre krigen, kan man få sikkerhed for Danmark og det danske folk.

A. Lynge: Statsrevisoratet har i sin betænkning over statsregnskabet for 1955-56 gjort en del bemærkninger over grønlandske udgifter. Den kgl. grønlandske handel har heroverfor givet forklaringer, og da betænkningen endvidere har givet anledning til adskillige kommentarer i dagspressen, vil jeg benytte åbningsdebatten til at supplere oplysningerne fra grønlandsk side.

Statsrevisoratet har i sin betænkning bemærket, at stigningen af antallet af motorbåde ikke stod i forhold til stigningen i indhandlingen af torsk. Her har den kgl. grønlandske handel givet en række rigtige svar: at mange af bådene blev brugt til andet fiskeri end torskefiskeri, og at forringede muligheder for fiskeri som følge af svingninger i forekomsterne var årsagen til det skete.

Ydermere vil jeg gerne påpege en ting, som jeg mener er en vigtig årsag til den ringe stigning i fiskeriet: at prisen på den indhandlede fisk ikke har kunnet konkurrere med priserne på anden fisk, heller ikke med visse priser på vildtkød. Såfremt man skal have det rigtige billede af forholdene, bør man også have det med, at fiskernes antal trods den stærke vækst i befolkningen er formindsket med ca. 500 mand i perioden 1945-54.

Jeg vil ikke her minde om den kamp om priserne, der er ført, men blot fremhæve, at siden 1955, da prisen for torsk steg, er antallet af fiskere steget med ca. 9 pct., og at fangsten er steget betydeligt. I år er udbyttet af torskefiskeriet pr. 15. september steget med 2 150 t i forhold til i fjor, til trods for at fiskeriet har været standset af pladsmangel på enkelte steder. Men samtidig vil jeg gerne påpege, at siden 1955 er fiskernes driftsudgifter steget betydeligt. Alene stigningen i prisen på solarolien har efter sigende betydet 100 000 kr. i merudgift for fiskerne i år.

Jeg vil derfor, som jeg har gjort det flere gange fra denne talerstol, lægge et godt ord ind for, at vi passer meget på ikke at forringe fiskernes indtægter i forhold til andre befolkningsgrupper, for at flugten fra fiskeriet ikke skal gentage sig.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på — fordi det sjældent omtales, og fordi der ofte appelleres til grønlandske fiskere om